

[Margrete Auken]

Så er der nogle, der siger, at det er meget patetisk, fordi de prøver at holde deres følelser og deres forskrækkelse fra sig. Jeg synes næsten ikke, det kan udtrykkes bedre. Jeg mener, der bør indgå synspunkter af denne art i de vurderinger, man foretager, når man skal overveje: må vi det her? Er vi på niveau med situationen, når vi bruger andet liv for vores skyld?

Det er altså på den baggrund, vi har bedt om at få foretaget helt anderledes klare vurderinger, jeg havde nær sagt hver eneste gang.

Jeg må indrømme – det er sandsynligvis min fejl – at jeg simpelt hen ikke forstod det, justitsministeren sagde, da han afviste forslaget. Jeg hørte et eller andet om forskningens frihed, men det kan ikke være rigtigt. Det kan ikke være rigtigt, at forskningens frihed skal overordnes disse etiske principper. Jeg må have misforstået det og vil gerne bede ministeren forklare det én gang til.

Så har jeg spekuleret meget på offentlighedssynspunktet. Så vidt jeg kunne høre, var den eneste, der rigtig kom ind på det, de radikales ordfører. Jeg blev en lille smule forskrækket over at høre bag opbakningen det synspunkt, at konkurrencehensyn skal overordnes den respekt, vi skal vise dyrene. Det kan ikke være rigtigt. Det kan det radikale venstre ikke mene, og jeg tror, jeg må have misforstået også det. Konkurrencehensyn må helt klart prioriteres lavere end den respekt for dyrene, alle påberåber sig at have.

Det er for mig et vigtigt punkt, dette med offentligheden, at alle skal kunne snakke med. Det kan ikke nytte noget, at vi gemmer os, eller at vi skjuler for os selv, hvad der foregår. Der var engang en, der brutalt sagde, at under vores kultur er der nogle forrygende torturkældre. Det kan ikke nytte noget, at vi siger: det vil vi ikke høre om. Det må frem, og så må det diskuteres, og så må der spørges, om det er rimeligt.

Hvad angår dyreforsøgsudvalgets sammensætning, har vi understreget, at det må kunne gøres bredere. Det skyldes ikke, at vi har mistillid til lægers og dyrlægers etik. Det skyldes, at man f.eks. kan komme ud for, at folk, der selv laver dyreforsøg, er med til det her. Man har oven i købet den finurlige regel, at de er inhabile, når det er deres egne forsøg. Ja men vi kender jo godt handelen i denne sag. Man behøver ikke at være særlig

snedig for at kunne se, at det er et problem, for hvis man ikke får det den ene gang, så går det galt den anden gang. Den går vi ikke med til.

Jeg er glad for, at vi har fået opbakning hele vejen rundt til, at der skal gennemføres flere besøg. Jeg forstod ikke helt, hvad det var for nogle administrative ændringer, der skulle til, men det kan vi jo få uddybet.

Til de enkelte ordførere har jeg ikke så meget andet at sige, end at jeg glæder mig over, at jeg kan se, at vi trods alt har fået god opbakning, at socialdemokratiets ordfører stort set tilslutter sig. Det overrasker mig ikke, at de konservatives ordfører ikke gør det.

Jeg glædede mig over, at hr. Helge Sander virkelig kunne steppe rundt i alle de ord, som det er spændende at folk mobiliserer, når de skal klare sig i den her situation: en nøgtern vurdering kan ikke undvære det nødvendige; vi har jo alle glæde af det. Vi kan høre stepperiet, fordi man prøver at holde sig fri af denne problematik. Jeg forstår godt hr. Helge Sander.

Jeg hørte det i en lidt anden udgave, knap så sympatisk måske, hos CDs ordfører, som simpelt hen afviser en etisk debat som en fælles samtale. Det er selvfølgelig og heldigvis forkert. Noget af det, vi virkelig har fælles i det her, sprogligt og holdningsmæssigt, er den etiske samtale. Ikke bare i befolkningen, men også i en så splittet forsamling som det danske folketing har vi mulighed for at nå hinanden samtalemæssigt, fordi vi har en masse ting tilfælles og i grunden godt forstår forskellen på godt og ondt, liv og død osv.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på det. Der var ikke så forfærdelig meget i det. Af samme grund ikke flere kommentarer ud over, at jeg var glad for hr. Steffensens indlæg. Jeg har siddet og studeret de breve, som er skrevet til foreningen Forsøgsdyrenes Værn fra forskellige partier herinde. Når man læser dem igennem, tror man, at forslaget vil få en let gang gennem folketinget. Jeg var selvfølgelig lidt spændt på, hvordan det kom til at lyde, hvor dobbelttunget man blev. Kristeligt folkeparti bliver mindre og mindre dobbelttunget, og det skal det have klart tak for.

Men altså tak for opslutningen, og så må vi gøre mere ved det i udvalget.